

جان آدامز دومین رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، در بیستم اکتبر 1735 م در ایالت ماساچوست آمریکا به دنیا آمد.

روز صادرات

صادرات امروزه به عنوان بخش مهمی از اقتصاد جوامع، روند روبه رشدی را در کشورهای توسعه یافته از آن خود کرده است. میزان تولید ناخالص ملی امروزه دیگروابستگی مستقیمی به میزان صادرات آن کشور دارد لذا هرچه میزان صادرات یک کشور بیشتر و همچنین نحوه ارتباط آن با کشورهای دیگر روبه گسترش و تعامل قرارگیرد بی شک میزان توسعه یافتگی کشور نیز مورد بررسی قرار می گیرد. در جمهوری اسلامی ایران نیز سالهاست که بر صادرات غیر نفتی تاکید می شود. به گفته برخی کارشناسان وابستگی شدید تولید داخل و صادرات به درآمد نفت و تزلزلی که در سالیان گذشته در قیمت نفت وجود داشته، روی آوری اقتصاد کشور را به سوی صادرات غیر نفتی اجتناب ناپذیر کرده است. البته در سالهای اخیر درآمدهای ارزی حاصل از صادرات غیر نفتی کشور به طور معتنابهی افزایش یافته است.

از سال 1376 بیست و نهم مهر ماه با تصویب شورای فرهنگ عمومی کشور، به عنوان روز ملی صادرات تعیین گردید تا بیانگر عزم و اراده ملی، در محمعه دولت و مردم، توسعه صادرات غیر نفتی، و در نتیجه توسعه اقتصاد، کشور باشد.

تصویب قرارداد منعقد بین ایران و کنسرسیوم نفت در مجلس شورای ملی (1333 ش) چند ماه پس از کودتای 28 مرداد 1332، سپهبد زاهدی، نخست وزیر وقت برای جلب کمک های غرب، از آنان برای سرمایه گذاری در صنعت نفت ایران دعوت نمود. پس از چند دور مذاکره در نهایت قرارداد ایران و کنسرسیوم در 28 شهریور 1333 ش بین نمایندگان دو طرف امضا شد و در 29 مهر همان سال در مجلس شورای ملی به تصویب رسید. مدت این قرارداد 25 سال و قابل تمدید به سه دوره پنج ساله یعنی چهار سال بود. این قرارداد که تقریباً چهار سال پس از تصویب قانون ملی شدن صنعت نفت ایران و خلع ید اجانب امضا شد، به هیچ وجه جوابگوی خواسته های ملت ایران نبود. پرداخت غرامت سنگین به شرکت سابق انگلیسی، با توجه به واگذاری 40 درصدی سهام کنسرسیوم به آن به منزله حد اعلا امتیازی بود که دولت انگلستان به دست آورد. همچنین دولت آمریکا نیز خود را وارد معرکه نمود و در غارت نفت ایران شریک و سهیم شد. پس از تصویب این قرارداد، مخالفت ها از طرف مردم و روحانیون از جمله آیت الله کاشانی که خود سهم مهمی در ملی شدن صنعت نفت داشت، ابراز گردید و دکتر مصدق نیز از زندان، با آن به مخالفت برخاست. در نهایت، غارتگران بین المللی، ظاهراً در چهارچوب قانون ملی شدن صنعت نفت و در اصل برای استثمار ایران و حفظ منافع خود، بار دیگر سلطه خود را بر نفت ایران برقرار کردند و بیست و پنج سال به چپاول گری های خود ادامه دادند.

درگذشت آیت الله محمد رضا مهدوی کنی، رئیس مجلس خبرگان رهبری (1393 ش) آیت الله محمد رضا مهدوی کنی در 14 مرداد 1310 در روستای کن که در حال حاضر بخشی از شهر تهران است- به دنیا آمد. وی پس از طی دوره دبستان در کن، وارد مدرسه علمیه لرزاده در تهران شد و از محضر مرحوم آیت الله برهان بهره برد. او در سال 1327 درس 17 سالگی برای ادامه تحصیل به قم مهاجرت نمود و تا سال 1340 در محضر استادان مبرز آن زمان همچون حضرات آیات مشکینی، حاج شیخ عبد الجواد سده ای (جبل عاملی)، شهید صدوقی، سلطانی، مجاهدی، رفیعی قزوینی، شعرانی، علامه طباطبایی، آیه الله العظمی بروجردی، امام خمینی، آیه الله العظمی گلپایگانی و ... رضوان الله تعالی علیهم دروس عالی فقه، اصول فقه، تفسیر، حکمت و کلام را تلمذ کرد. آیت الله پس از بازگشت به تهران در سال 1340، در مدرسه مروی به تدریس علوم حوزوی مشغول شد و از سال 1342 امامت جماعت مسجد جدید التاسیس جلیلی در میدان فردوسی را پذیرفت. این مسجد پایگاه مناسبی برای فعالیت های اجتماعی و سیاسی ایشان شد. مبارزات آیت الله علیه حکومت طاغوت، باعث دستگیری های متعدد، تبعید، شکنجه و زندانی شدن ایشان گردید. ایشان آخرین عالمی است که در روزهای نزدیک پیروزی انقلاب اسلامی برای چندمین بار دستگیر و در آستانه پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی آزاد شد. وی بعد از انقلاب اسلامی 1357، به عنوان سرپرست کمیته انقلاب اسلامی، وزیر کشور، سرپرست نخست وزیری نیز فعالیت کرد. ایشان همچنین علاوه بر ریاست مجلس خبرگان رهبری، ریاست دانشگاه امام صادق و دبیر جامعه روحانیت مبارز تهران را نیز برعهده داشت. آیت الله مهدوی کنی 14 خرداد 1393 به دلیل بیماری قلبی به کما رفت و در بیمارستانی در تهران بستری شد. سرانجام وی در صبح سه شنبه، بدلیل ایست قلبی دار فانی را وداع گفت.

رحلت عالم بزرگ و فقیه نامدار شیعه، آیت الله "محمد حسن مامقانی" (1323 ق) آیت الله شیخ محمد حسن مامقانی فرزند ملا عبدالله، از متبحرین علمای امامیه عصر خویش بود و حوزهی درس این فقیه صمدانی و عابد زاهد، محل تجمع و استفادهی علماء و فضلاء بسیاری محسوب می گردید. او به مال دنیا بی رغبت بود و از ظالمان، چیزی را قبول نمی کرد. آیت الله مامقانی شاگرد برجستهی شیخ مرتضی انصاری و سید حسین کوه کمره ای می باشد. از این عالم بزرگ تألیف های گران بهایی چون بُشْرَى الاصول الی اسرار علم الاصول، ذرایع الاحکام فی شرح شرایع الاسلام و غایة الآمال به جای مانده است. آیت الله مامقانی در سال 1323 قمری در نجف اشرف وفات یافت و در مقبره ی خصوصی خود دفن شد.

تولد "جانز آدامز" دومین رئیس جمهور آمریکا (1735م) جان آدامز دومین رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، در بیستم اکتبر 1735م در ایالت ماساچوست آمریکا به دنیا آمد. وی در دوران تحصیلات دانشگاهی و پس از آن وارد فعالیت‌های سیاسی شد و رفته رفته به ایده و خط مشی فدرالیست‌ها متمایل گشت. جان آدامز یک حقوقدان بود که در دوران زمامداری جورج واشینگتن اولین رئیس جمهور آمریکا، به معاونت وی دست یافت و سپس ریاست مجلس نمایندگان آمریکا را عهده‌دار گردید. آدامز در نهایت در انتخابات سال 1796م، با اکثریت فوق‌العاده ضعیف و تنها با سه رای اضافه در 62 سالگی به ریاست جمهوری آمریکا انتخاب شد و یک دوره چهار ساله در این مقام باقی ماند. آدامز شیفته قدرت و مقام بود. او کاخ مجللی را مقر ریاست خود قرار داد و آن را به شکل دربارهای پرزرق و برق اروپا درآورد. وی همچنین علاقه خاصی به تقلید از تکبر و غرور سلاطین اروپایی در آداب و رفتار و در برخورد با هیأت‌ها و افراد خارجی داشت. دوران حکومت آدامز با خونین‌ترین حوادث انقلاب فرانسه هم‌زمان بود، انقلابی که هرگز مطلوب ثروت‌مندان آمریکایی و همراهان و همفکران آدامز نبود. اساس عملکرد آدامز، در دست حزب متبوع او، یعنی حزب فدرالیست قرار داشت و این حزب بود که برای او تعیین تکلیف می‌کرد. وی تحت تأثیر اطرافیان خود، به انگلستان گرایش یافت و این گرایش تا جایی پیش رفت که آدامز تحت فشار انگلیسی‌ها، معاهده‌ای با آنان امضا کرد که به موجب آن، آمریکا بر طرح محاصره دریایی فرانسه توسط انگلستان که آن زمان برضد ناپلئون بناپارت امپراتور فرانسه در جریان بود، صحنه می‌گذاشت. این معاهده، واکنش ناپلئون را برانگیخت و دستور حمله به کشتی‌های آمریکایی در اقیانوس اطلس را صادر کرد. جان آدامز که هرگز تصور نمی‌کرد پیمان کشورش با انگلیس به این سرعت آمریکایی تازه استقلال یافته را وارد عرصه نبرد کند، فوراً هیأت صلحی به پاریس فرستاد اما دولت فرانسه این گروه را با توهین بسیار باز گرداند. این امر موجبات آغاز تبلیغات وسیع و دامنه‌دار حزب مخالف دولت آمریکا را فراهم آورد. از این‌رو، دولت آدامز یک رشته اقدامات خشن پلیسی بر ضد نشریات و روزنامه‌های مخالف دولت و مردم معترض به اجرا گذارد. از سوی دیگر، ناپلئون که نمی‌خواست با ادامه سرسختی در برابر حکومت آدامز، بیش از پیش جبهه آمریکا و انگلیس را مستحکم ببیند، در سال 1799م به آدامز اطلاع داد که مایل است روابط دو کشور را بهبود بخشد. آدامز نیز برخلاف نظر بزرگان حزب، در برقراری جو تفاهم میان آمریکا و فرانسه کوشید تا بتواند برای انتخابات ریاست جمهوری به نفع خود بهره‌برداری کند. اما شکست نیروی دریایی آمریکا در جنگ با فرانسه و نیز وضع مقررات سرکوب‌گرایانه آدامز علیه مردم و مطبوعات در داخل کشور، دو عامل مهم نارضایتی مردم از حکومت فدرالیست‌ها بود که همین امر نیز شکست فاحشی را برای آدامز و حزب متبوعش به ارمغان آورد. از رویدادهای عمده دوران حکومت جان آدامز، انتقال پایتخت آمریکا از نیویورک به واشینگتن بود. آدامز در واقع طرفدار قشر اعیان و اشراف جامعه آمریکا بود و از آن طرف نیز اشراف و ثروت‌مندان، در دولت آدامز و تصمیمات آن نفوذ داشتند. جان آدامز پس از شکست سنگین در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در سال 1800م، از صحنه سیاست کنار رفت و سرانجام در چهارم ژوئیه 1826م در 91 سالگی درگذشت.